

בבא בתרא ג

עניין: גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון

לשם ספר הכללים כלל ב ענף ג אות ח

הנעלם שם דה"מ הפתח השלישי. וכדי להעמידה על מקומה. ביסוד העולם וישראל. בכל מסך הזמן אשר עד ביאה המשיח. הנה בקצת בחשוכא ונפק ואהנהיב. גם בעת הסעלמותה. וכמ"ש מגלה עמוקות מני חושך וכמו. ונקט את המפתיחות דכל גמיו' אונרות מי"ס בידם של לדיקוס אשר מביט שני ואלך. ומכר את העולם בידם והשליטם על כל מעשה בראשית ומוקק להם לעשות את כל הפלא והלונם בכל מעשה בראשית כולם. וכמ"ש, איוב כ"ב. ותגור אומר ויקס לך. לדיק גזר מלמעלה והקב"ה מקיים מחמרו מלמעלה. כמ"ש בהענייה כ"ג א' ובכ"מ. וכן אין להשבע שום שליטה עליהם. כמ"ש ב"מ ק"א א'. וכוה"ק בראשית מ"ה רע"ב. קב"ה גזיר ואיבו מבטל. עוד שם. איוב גזיר וקב"ה עביר.

ט] אמנם הנה לכאורה יש לתמוה על התפעלות הנסים הללו. מחנניה מישאל ועזריה בכבשן האש. ומדניאל בגוב האריות. וכן גם מאברהם אבינו ע"ה בצור כשדים. הלא מלינו בכמה לדיקוס אחרונים הרבה מהם. שפעו בן מדעתם ולא שלט בהם האש. וכמ"ש בכתובות כ"ז ע"ב צמר עוקבא ואשרו שנכנסו לתגור מדעתם. וכן צ"ר ירמ' בצא מליעא פ"ה ספ"א. וא"כ מהו הרעש גדול מאברהם אבינו ע"ה בצור כשדים וכן מחנניה מישאל ועזריה בכבשן האש. וכן מלינו גיב. ברכות ל"ג א'. צ"ר חנינא בן רוסף שהכניס את פלמו מדעתו בסכנת ערוה ולא שלט בו. וא"כ מה הרעש מהנס דמדניאל בגוב האריות:

אמנם דע כי הטנין צוה הוא באמת מנפלאות תמים דע"ס יק"ט. ומדריגה הגבוהה הנעלם מעיני כל ח'.

זהו כי הרי נדע הוא רוס מעלה דורות הראשונים. ואמרו שבה ק"ב ע"ב. אם ראשונים בני מלאכים אנו כו' ובעירובין כ"ג א' לכן של ראשונים כפתחו של אולם ושל אחרונים כפתחו של היכל ואנו נקבב מחט כו'. ובזו"מ ט' ע"ב עיבה לפרקין של ראשונים חכמים של אחרונים וצ"י בסג"א בתיקונים דף קכ"ח ב' דה"מ זנען לפרטו בקרקע סוד נפלא צוה. וכן ענין גילוי ית"ש שהוא גילוי שכינה. הרי היה חסד מאחר צוה ראשון והלאה וכמ"ש בזו"מ י' רע"א וכן ספ"א (והגם כי לעולם אין השכינה זזה מחטול מעירי, וכמ"ש בשמו"ר פ"ב ס"ו ב' ובכ"מ. אך הוא רק בהסתר והעלם וכן הוא בזו"מ ר"פ תול"ה). וכן פסקה הגדולה צב"ת שני כמ"ש בזו"מ שם ספ"א. והרי היה הגדול גדול בין דורות הראשונים לדורות האחרונים.

עכ"ז הנה היה מנפלאות תמים דע"ס ית"ש. בהנהגתו הנעלמה אשר כך עלה בהשבעה לפניו מאו ומקדם. להחלה בשפעת אור קדשי ולמסור הכמות והמפתיחות דמדרי בראשית ורוי עולם. רק לדורות האחרונים אשר מביט שני והלאה. כי להם הנה יתנה החמדה גבוהה הולאה. לשלוב בכל מעשה בראשית וכו' לזה עד סוף הזמן דכל מייסדי תורה שבע"פ. כי הנה ניתן להם החמדה גבוהה הזאת להשתמש בה כהפלא הרבה יותר מדורות הראשונים.

וכמ"ש בהיכלות דר' ישמעאל כ"ב פ' כ"ז בית כ"ט. ע"ש בצרובה, ואמרו שם, אמר ר' ישמעאל כך אמר ר' **וררי** לנו מ"ז כי מחמלה צוה שני הנה נפתחו שערי תורה ומחלה האור דנפישת המרכבה והכל מדרי מעשה בראשית וניתן רשות לכל הרגה ליעול את השם שיבוא ויעול. ור"ל לכל מי שהסין את פלמו להתקדם בקדושה שלמעלה ולהיות מהקדושים ששומדים לפני ה' המיד. הנה נפתח להם מאו שערי אורה בכל סתרי תורה וכל גמיו' אונרות מי"ס. ומקיים בהם מאו מקרא שכתבו שמואל ב' כ"ג ג'. לדיק מושל יראה אליהם. ואמרו על זה בדברים

אמנם הנה קודם העת דננין בית שני הנה היה נעל עדיין השער הזה, ולא ניתן אז השליטה לשלוב על מדרי מעשה בראשית לכל הדיקוסים כולם שכל דור. אלא רק למעט מזעיר מהיודי שגולה המלויים אשר ראה רגונו ית"ש להתגדל ולהתקדם על ידיהם. וכמו כל הניסי מלרים וזור המדבר שנעשו ע"י משרביע"ה וכן בניעוט הארץ שהיה לנודק כלל ישראל, אבל זולת זה הנה לא ניתן המפתח דשני סדרי בראשית אלא רק לנודק שעה ולא היה קדושים המלויים אשר בהם הוא ית"ש לקדם שמו עליהם. והם כל הנסים והנפלאות הנזכר בתנ"כ. וכל זה הנה הוא גיב

וכן הוא בעינינו כי הנה מחזיקין בית ראשון וזבלות בכל שהיה החושך מכסה ארץ. והיה העולם מתחומט. ולא היה אפשר להיות גאולה שלימה כלל בגילוי שכינתו ית"ש במקדש. עד כליה כל הדי גליות וכל הזמן כולו אשר עד ביאה המשיח דוקא. והנה כ"י שלא יתמוטע העולם בכל מסך זמן הארוך הזה וכדי להעמיד הארץ שהיה אשר מחנה השמחה העולם ועליה העולם עומד. והיא שכינתו ית"ש המסתתרת ומתפעלת ביסוד כל העולם כולו. ועליה העולם עומד.

היכלות דרבי ישמעאל פרקים כז-כט

א אמר ר' ישמעאל כך אמר ר' עקיבא **משום ר' אליעזר** **הגדול מיום שניאנס חורב לישראל ועד שנכנסו לבית** **האחרון תורה ניתנה** **אבל הדלם ויקדם כבודם וגדולתם ותפלתם** **אימתם פחדתם ויראתם עושרתם וגאונתם וגאונתם ויוזמתם** **עוזתם ועוזתם ממסלתם וגבורתם לא יתנו עד שנכנסו לבית** **האחרון** **סרבו עליהם** **בתי גמיו' זבתי אולרתי אין כל. דבר חסר** **מחס' אמרו משאלוקוסים וינתנו להם ותארו נפשם מיד קטשה** **בי אין עק כעת ה'את. ואין זמן זמן הזה. אין עת געת סולת** **שם הם נפשי עלי. שראיתו חלקם ואין זמן זמן. אף שדבקה** **ה' את ישראל. וה' את ישראל. וה' את ישראל. וה' את ישראל.** **פרק ב"ה א אנו יודע מהי חסם מבקשים ולצ"י הכיפה מה** **חסם מלאו' חורה מרובה חסם מבקשים** **וסמון תלמיד. ורוב שמועות לשאל. הלפס חסם מלפס. ולקמון** **כיוי חסם מתעדין להקדוש תעודה תריס קרי. להעלות תחושת**

רבי ישמעאל כך אמר רבי עקיבא. משום רבי אליעזר הגדול לא קיבלו עליהם אבותינו לשום אבן על אבן כהיכל י"י. עד שבאו למלכו של עולם ולכל משרתיו וזקק להם אגילה. להם סודם של תורה סוף יעשוהו והאריך ודרשוהו. והאריך ישמחו בו מוד הופיע רוח הקודש ממנוי השלישי אשר בבית ס' ד"ה. כי לא

רמח"ל ספר משכני עליון

ועתה אודיע לך סוד אחד עצום ורב מאד, ועל כן תתגבר בשכלך לרדת אל עומק הדברים. דע, כי זה הבית העתיק הוא שראה אותו יחזקאל הנביא מיד אחר חורבן הראשון. ואתה כבר שמעת, כי לא החטאים, הנה הבית הראשון שנתקן בתקונים הראשונים חרב. ואז אותו הבנין לא עמד עוד למעלה, רק ברגע אחד עבר ונבנה בצורה אחרת, היא הצורה והיא התכנית שעתיד להיות. ונמצאו שני הבנינים, זה נכנס וזה יוצא ואין ביניהם כמלוא נימא. והבנין הזה לא נגלה למטה, כי רק לעתיד יגלה. אך למעלה, מהיום ההוא והלאה כן וכאשר לא הטיבו דרכיהם, היתה הגאולה בחשאי, ולא עצרו כח לעשות כבית ההוא. ואז עשו אותו על פי הנביאים שביניהם, קצת דומה אל הראשון, וקצת דומה אל האחרון, כי שכבר נתחדש למעלה; אפס קצתו לקחו וכולו לא לקחו, כי לא היתה השעה הראויה לכך. ונמצאו, שבזמן שלמה היו שני הבתים – העליון והתחתון מכוונים; על כן מצאה השכינה בו מנוח ושרתה בו. אבל השני, שלא היו דומים זה לזה, לא שרתה בו שכינה.